

ligheder, men det er dog ikke værd at lade det blive staaende paa den Maade, naar man er bleven opmærksom derpaa. Der staaer i Ministerens Forslag: „De Statsmyndigheder, til hvis Kontorforpligthed, der hverken er givet Bevilling ved Finantsloven eller ved særlig Lov, eller hvis Kontorhold er fastsat ved en før den 1ste April 1873 givne Lov, erholde deres Postoudgifter godtgjorte af Statskassen efter Regning.“ Jeg tror, at der er Statsmyndigheder, for hvem denne Indskudsbestemmelse ikke passer, og som strengt taget efter disse Ord ikke kunne erholde deres Udgifter godtgjorte efter Regning, og det er derfor, jeg har brugt den gamle Lovs Udtryk i det Hele, det vil sige dens Tanke, nemlig at alle Statsmyndigheder, hvem Foranstaltningen ved Postforpligthedens Ophævelse har forboldt Udgifter skulle have dem godtgjorte efter Regning, hvor de ikke vare bestemte, men de Statsmyndigheder, som ikke have haft Postoudgifter paa Grund af denne Foranstaltning, skulle heller ikke have Postoudgifterne dækkede efter Regning. Jeg nævner f. Ex. Retsbetjente paa Sportler, de skulle ikke have Postoudgifterne dækkede efter Regning. Det var det tredje af mine Forslag. — Det fjerde er stillet til § 16 under Nr. 25 udenfor Listen. Der staaer: „I selve Omdelingsdistriktet erlægges 20 Ore for at besørge Breve udbragte ved Express, udenfor samme en Grundtagt af 20 Ore og desuden 30 Ore for hver $\frac{1}{4}$ Miles Afstand eller derunder fra Omdelingsdistriktets Grænse. Hvad er nu selve Omdelingsdistriktet? Det er mere begrændset i Loven af 1871, men det har ganske vist igjennem en Anordning vundet Hævd som det Distrikt, hvorfra selve Postkontoret sender sine Bude ud f. Ex. i en By for at omdele Breve. Hvor der bliver sendt Breve længere ud med Landpostbude, er det ikke mere Distriktet. Men nu har det ikke forandret sig lidet; der er ogsaa Brevsamlingssteder, ikke saa, hvorfra der omdeles Breve, og der er ogsaa Omdelingsdistrikter, som omfatte et helt Sogn. Nu er det min Mening, at det vilde være ubilligt at forlange, at Postvæsenet for en Betaling af 20 Ore skal sende en Mand fra et Poststed ofte $\frac{3}{4}$ Mil og indtil 1 Mil indenfor selve Postdistriktet med et Brev. Jeg har foreslaaet, at der skulde staa: „Indenfor en af Postbestyrelsen fastsat Grænse“; thi i saadanne særlige Tilfælde skal Postbestyrelsen have Ret til at kunne sige: der er dog en vis Afstand udover hvilken man ikke kan forlange, at der skal bringes Expressbreve for 20 Ore indenfor Omdelingsdistriktet. Det vil overhovedet være vanskeligt

at holde disse Grændser. Jeg vilde sætte langt mere Pris paa, at man fra Brevsamlingsstederne og Postexpeditionerne, f. Ex. fra Jernbanestationerne og desl., kunde have nogen Sikkerhed for at faae sine Breve besørget, selv om det kostede nogle Ore mere. Jeg tror, at Befolkningen hellere vilde have det, fordi det jo kun er enkelte Tilfælde, hvor der er Tale om Besørgelse af Expressbreve. Det vil derfor være lempeligere overfor det Forhold og give Postbestyrelsen billigere Bestemmelser, end dem der staa i den gamle Lov. Dertil slutter Vendingen sig om, at „Omdelingsdistriktets“ forandres til „nævnte“. Det er altsaa min Hensigt at borttage Tilfælde, hvor jeg tror, at der kan fremkomme megen Ubillighed mod Postvæsenet ved Bestemmelser, efter som Udviklingen nu er blevet paa flere Steder. Jeg skal indskrænke mig til denne Motivering af de fire Vindringsforslag, som jeg ikke tror der kan gøres nogen begrundet Indvending imod, og som altsaa ikke alene ikke kunne gjøre Skade, men som virkelig kunne gjøre Gavn. Jeg skal indskrænke mine Udtalelser hertil nu, i det jeg først senere — jeg tror det vil lette Diskussionen — skal gjøre nogle enkelte Bemærkninger til de andre foreliggende Vindringsforslag, efterhaanden som Forhandlingen skrider frem.

Tauber: Jeg tror ingenlunde, at det har fremmet Diskussionen, at den ærede Ordfører har taget alle de Vindringsforslag op, gennemgaaet dem, fremsat Indvendinger imod dem og drøftet dem tilbørlig uden at forstaa dem, som ere stillede af mig og andre Medlemmer, udenfor Udvalgets Liste. Det vilde have været meget heldigere, og er ogsaa Skik og Brug, ligesom det vilde have fremmet Diskussionen, hvis han havde opsat sine Bemærkninger, til han senere hen fik Ordet, ja meget mere. Som man kan være sikker paa, at naar den ærede Ordfører atter faar Ordet, skal alt det Samme drages frem igjen. Det vil vistnok gaa de fleste Medlemmer saaledes, at de saa have glemt, hvad den ærede Ordfører har sagt i Begyndelsen af Mødet. I det Hele taget tror jeg ikke, at den ærede Ordførers Udtalelser i denne Sag har vist sig at gjøre noget stærkt Indtryk paa ærede Medlemmer, tværtimod tror jeg, at lige det Modsatte er Tilfældet; den ærede Ordførers anbefaling eller Mis anbefaling er temmelig ubirksom, og det maa jeg ogsaa anføre for ret heldigt, fordi hans Stilling under denne Sag i det Hele taget heller ikke har været meget heldig. Jeg kommer strax til at gjøre en Bemærkning i saa Henseende. Jeg synes, at den